

ДНЕВНИКЪ

(СТЕНОГРАФИЧЕСКИ)

НА

VI ОБИКНОВЕННО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

(ТРЕТА РЕДОВНА СЕССИЯ).

— {X} —

XII Засѣдание, Сѣбота, 14 Ноемврий, 1892 год.

(Отворено въ 9 ч. 35 м прѣдъ пладнѣ, подъ прѣдсѣдателството на прѣдсѣдателя г-на П. Славковъ).

Отсутствувать: А. Минчевъ, А. Карамановъ, А. Попповъ, А. Башевъ, А. Семизовъ, А. Сарж-Ивановъ, А. Митовъ, А. Х. Славчевъ, А. Есадовъ, Ат. Попповъ, А. Джоговъ, В. Атанасовъ, Г. Д. Начовичъ, Г. Найденовъ, Д. Караджовъ, Д. Попповъ, Д-ръ Стояновичъ, Д. Горовъ, Д. Пжшковъ, Д-ръ Андонияди, Д-ръ Чомаковъ, Д. Свѣщаровъ, Димо Бойчевъ, Даскалъ Станчо Черневъ, Д. П. Сивковъ, Д. Милковъ, Д-ръ Т. Гатевъ, Езекия Филиповъ, Ем. Начовъ, Жоржо Момчевъ, З. Градинаровъ, Илия Стоковъ, Ив. Стойновъ (отъ Вратца), Ив. Згуревъ, Илия Сакаровъ, Ив. Храновъ, Ив. Антоновъ, Йор. Х. Калчевъ, Ив. Кълвачевъ, Ив. Халачевъ, Ив. Митовъ, К. Попповъ, К. Раковский, К. Диновъ, К. Жековъ, К. Станчевъ, К. Велевъ, Кр. Миновъ, Д-ръ К. Стойловъ, Мл. Ивановъ, М. Рачовъ, М. Ангеловъ, Н. Ючъ-Ормански, Начо Величковъ, Начо Тошовъ, Н. Пункаровъ, Н. Минковъ, Н. Михайловски, Н. Странски, Н. Момчовъ, Нейко Кораловъ, Османъ Бей, П. П. Михайловъ, П. Тодоровъ, П. Диловъ, П. Ст. Кескиневъ, П. Юрдановъ, П. Кокошковъ, П. Черкеза, Ст. Паница, С. Сарийский, Ст. Калчевъ, Савва Ивановъ, Ст. Драгановъ, Т. Х. Тошевъ, Ф. Мариновъ, Филипъ Щърбановъ, Х. В. Холевичъ, Хр. Стефановъ, Хр. П. Никифоровъ, Хр. Ивановъ, Хасанъ Бей, Хр. Векиловъ, Хр. Ангеловъ, Я. Матакиевъ.

Прѣдсѣд.: Отъ цѣлото число прѣдставители присутствувать 180 души, има значи законното число прѣдставители, за да се отвори засѣданието и се пристъпи къмъ разглеждане въпроситѣ положени на дневний редъ.

Прѣди да пристѣпимъ къмъ разглеждане на въпроситѣ положени на дневний редъ, лѣвявамъ на г-да прѣдставителитѣ, че съмъ далъ 10 дневенъ отпускъ на Миле Митровъ, Искрецкий народенъ прѣдставитель, начиная отъ 16-й того.

Тѣй сѣщо дадохъ тридневенъ отпускъ на Я. Д. Матакиева, начиная отъ 13-й того.

Далъ съмъ на Софийския народенъ прѣдставитель Иванъ Храновъ отпускъ за 10 дена, начиная отъ 13-й того.

На Ямболский нар. прѣдставитель Пандушъ Юрдановъ разрѣшихъ 10 дневенъ отпускъ начиная отъ 14-й того.

Разрѣшихъ 10 дневенъ отпускъ на Луковитский нар. прѣдставитель Пею Диловъ, начиная отъ 15-й того.

Петъ дневенъ отпускъ дадохъ на Емануила Начевъ, който ще се счита отъ 13-й того.

Разрѣшихъ десетъ дневенъ отпускъ на Самоковския народенъ прѣдставитель Петръ Кокошковъ, който да се счита отъ 13-й того.

Дадохъ 10 дневенъ отпускъ на С. Сарийский, Кюстендилский народенъ прѣдставитель, който започва отъ 13-й того.

Тоже дадохъ десетъ дневенъ отпускъ на К. М. Раковский, Кюстендилский народенъ прѣдставитель.

Г-нъ Д. П. Сивковъ, Ново-Загорский народ. прѣдставитель иска отпускъ за 20 дена по болѣсть, като прилага и медицинско свидѣтелство издадено отъ г-на доктора Хаканова. Понеже разрѣшението на този отпускъ

е от компетентността на Нар. Събрание, то остава на последното да рѣши. (Гласове: Да му се разрѣши).

Който не приема да се даде искания отпускъ отъ г-на Сивкова, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Значи, разрѣшава се отпуска.

Разрѣшихъ тоже 10 дневенъ отпускъ начиная отъ 16-й того на Ловчанский народ. прѣдставителъ Пелю П. Михаловъ.

Бюрото счита за своя длъжностъ да обърне вниманието на г-да народнитѣ прѣдставители, че заявления за отпускъ захванаха да тежѣтъ твърдѣ много, и че и другъ пжтъ Бюрото се е намирало въ затруднение съ извѣстенъ членъ въ правилника, който му допуска права да дава отпускъ до 10 дена.

Често се случва, че отпуски се искатъ не за такива важни работи, каквито прѣдставителството съ създаването на този членъ е разбирало. Заради това бюротото моли г-да прѣдставителитѣ за въ бѣдѣ ако нѣматъ такива голѣми нужди, да се не ползватъ отъ този членъ на правилника.

На дневенъ редъ иде доклада на прошетарната комиссия. Моля г-нъ докладчикъ Константинъ Попповъ да заеме мѣстото си.

Доклад. К. Попповъ: Г-да прѣдставители! Ще докладвамъ прошениято на Станика Цвѣткова отъ гр. Трънъ. Просителката въ прошениято си казва, че мжжъ ѝ Цвѣтко К. Ратковъ е билъ осѣденъ да плати за въ полза на хазната 334 лева и 50 стот., вслѣдствие на което билъ издаденъ изпълнителенъ листъ отъ Трънскій Мировий Сѣдия; но мжжътъ ѝ избѣгалъ прѣзъ 1887 г. неизвѣстно кѣдѣ, въ слѣдствие на което билъ наложенъ запоръ и сѣдебний приставъ продавалъ на публиченъ търгъ 11 парчета недвижими имущества и като нѣмало кой да наддава по-вече, останали върху хазната за 180 лева. Обаче, просителката като допълня още, че съ тѣзи пари нито дълга се исплаща нито пжтъ може да се прѣхранва заедно съ тритѣ си малолѣтни дѣца, то моли да ѝ се опрости тѣзи сума.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема прѣдложенияго на комиссията, да се опростятъ на Станка Цвѣткова 334 лева и 50 стот., да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Значи, опрощаватъ се.

Доклад.: Прошение отъ Иванъ Н. Бѣлаевъ отъ гр. Видинъ, съ което моли да му се възвърнатъ гражданскитѣ и политически права, отнети съ присѣда отъ Видинскій Окр. Сѣдъ.

Прошетарната комиссия като разгледа прошениято, присѣдата и свидѣтелството приложено при прошениято, издадено отъ Видинското градско общ. управление, съ което се удостоверява, че той издържалъ наказанието си, слѣдъ което и до днесъ е ималъ добро повѣдение, комиссията искава мнѣние да му се възвърнатъ гражданскитѣ и политически права и моли Нар. Събрание, да се съгласи съ това.

Прѣдсѣд.: Желаетъ ли нѣкой отъ г-да прѣдставителитѣ да говори? (Никой не иска думата). Който не приема

мнѣнието на комиссията, което е: да се възвърнатъ гражданскитѣ и политически права на Иванъ Н. Бѣлаевъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение отъ Михаилъ Колони, родомъ отъ Сливенъ, сега кметъ на гр. Варна. Просителя въ прошениято си казва, че е единъ отъ виднитѣ дѣйци по освобождението на отечеството ни, като е взималъ участие въ най-първитѣ комитети въ Букурещъ, както и по испрацание чети за България, е израсходвалъ всичкото си богатство, моли да му се отпустне една пенсия за да може да прѣкара прилично старинитѣ си.

Комиссията като събра свѣдения за заслугитѣ на г-на Колони отъ г-на Прѣдсѣдателя на Нар. Събрание и г-на М-ра-Прѣзидента, които много добръ го познавали, искава мнѣние да му се опрѣдѣли една пожизненна пенсия отъ 200 лева на мѣсецъ.

Божилъ Попповъ: Г-нъ Докладчикъ не спомена годишна пенсия ли е 200 лева или мѣсечна?

Доклад.: Мѣсечна пенсия 200 лева, а не годишна.

Караколевъ: Тѣй лесно не можемъ да се съгласимъ да отпустнемъ 200 лева мѣсечна пенсия на просителя, само за това, че го познавали нѣколко души депутати. Той като кметъ може да взима заплата само 300 лева. Други нѣкои приходи нѣма ли? Такова нѣщо не се обясни отъ докладчика. Най-послѣ ако му се отпустне пенсия, спорѣдъ мене, 200 лева е много. Нека е поне 100 лева.

Юрданъ Юрдановъ: Г-да прѣдставители! До колко познавамъ Колони отъ Ромѣния, мисля, че той много нѣщо е помогналъ на нашата държава. Той е поддържалъ толкова момчета и е потрошилъ всичкитѣ си пари. Не зная да ли прѣдговорившия г-нъ Караколевъ познава Колони, но като излиза противъ него, мене ми е много чудно.

Само онѣзи, които сж приемали отъ него пари и други работи, онѣзи, които сж ходили въ Ромѣния, само тѣ знаятъ заслугитѣ на Колони. Мисля, че той е билъ човѣкъ съ милиони лири, но днесъ е дошълъ редъ да подложи ржка на Нар. Събрание за пенсия.

Моля прочее, г-да прѣдставителитѣ да рѣшатъ да се отпустне на този човѣкъ една пенсия отъ 200 лева мѣсечно.

Хр. Топузановъ: Г-да прѣдставители! Азъ не съмъ противенъ да се дава възнаграждение на поборници съ доказана дѣятелностъ, която сж показвали за нашето освобождение; но трѣбва да бѣдемъ справедливи и не на едни да изсипваме съ крина, а на други да не даваме нищо. Явява се напр. нѣкой поборникъ, иска пенсия и ние даже 25 лева не му отпускаме. Г-нъ Юрдановъ каза, че просителя г-нъ Колони билъ дѣтеленъ и израсходвалъ толкова сумми. Разбира се и ние сме отъ тѣзи врѣмена и знаемъ кои работеха въ Букурещъ. Сега за пръвъ пжтъ слушамъ такова име. Може би да е заслужилъ, и ако е така, азъ съмъ на мнѣние да му се отпуснатъ 100 лева мѣсечно, а не 200, за да имаме и за други, а не на едни съ чувалъ да даваме, а пакъ

на други нищо. Има хора, които дават прошения до насъ и се испращатъ въ М-рствата, отъ еждѣто имъ се отпуска по 25 лева мѣсечна пенсия. И тѣ, г-да, крѣвъ сж проливали, но не имъ се дава по-вече. За това моли да се приеме 100 лева мѣсечна пенсия на г-на Колони.

Д. Кознички: Г-да прѣдставители! И азъ съмъ единъ отъ тѣзи прѣдставители, които искатъ да не сме толкова щедри, но когато дойде дума до поборници, трѣбва да се пораспустнемъ. Почтения поборникъ дѣдо Колони е вече на 75 години. Жена и дѣца дѣйствиелно не е ималъ, но пакъ не може да искара за себѣ си прѣхрана. Той билъ вметъ въ Варна, но е билъ готовъ да напустне службата, понеже е старъ. Свѣденіята, които събра комисията, сж свѣденія отъ хора, на които трѣбва да се вѣрва. Напр. г-нъ М-ръ прѣдсѣдатель г-нъ Стамболовъ даде свѣдѣния, че дѣйствиелно просители е заслужилъ, а сжщо събра свѣдѣния и отъ други г-да прѣдставители.

При прошеніето нѣма никакви удостовѣренія, само казва въ прошеніето си: ако съмъ заслужилъ, които заслуги знаятъ еди кои прѣдставители, да се възнаграда, понеже не съмъ въ състояние да занимавамъ длѣжностъ, по причина че съмъ старъ.

Комисията на това основание рѣши да му се отпустне такава пенсия, като моли и васъ да приемете. Отъ васъ зависи да приемете или не, но имайте това прѣдъ видъ, че отъ освобождението насамъ ние създаваме закони съ които възнаграждаваме чиновницитѣ, които сж изслужили 12 години и по неволя или по погрѣшка се отчислятъ, дава имъ се пенсия. Нѣма да говоря и да посочвамъ на име, но ще ви кажа за единъ момъкъ, който сега е на 30 години, съгласно закона е пенсиониранъ и му се даватъ 90 лева мѣсечно. Сега като дохожда работата за такъвъ единъ поборникъ, за такъвъ единъ старецъ, сжшпимъ се и говоримъ, че много сж били 200 лева. И миналата година отпустнахме на г-на Икономова по-голъма отъ тѣзи пенсия, но той се помина. За това да не се говори, че даваме паритѣ съ шаки. Този човѣкъ може да живѣе още 2—3 години; заслужилъ е да му се даде пенсия, защото той 10 пкти по-вече отъ чиновницитѣ заслужилъ. Трѣбва да оцѣняваме такива заслуги по-високо. Ето на кое основание комисията рѣши да му се отпустнатъ 200 лева. Не че комисията не е съзнавала, че трѣбва да се прави икономия, но че заслугитѣ трѣбва да се възнаграждаватъ и да не остави този човѣкъ да умрѣ гладенъ. За това моли поч. Нар. Събрание да приеме прѣдложението на комисията.

Божилъ Попповъ: Вѣрвамъ, че нѣма нито единъ да бжде противенъ да се отпустне пенсия като на Колони човѣкъ, но тукъ въпросътъ се касае за друго. Да се знае да ли този човѣкъ е въ положение или не. Понеже всѣки прѣдставитель е свободенъ да каже нѣщо, макаръ и лжа да е, ще кажа, че има хора, които могатъ да удостовѣрятъ, че този човѣкъ е съ положение; ималъ отъ 6 до 8.000 наполеона. Ималъ една воденичка,

отъ която взима годишенъ приходъ около 8.000 лева. Не съмъ противенъ да се възнаграда, ако Нар. Събрание намира за добръ, но не да му се отпустнатъ 200, а 100 лева мѣсечно. Азъ ще моля г-да прѣдставителитѣ, както вѣрватъ на другитѣ, които казаха, че той се нуждае за насжщия си хлѣбъ, тѣй да вѣрватъ и мене. Колкото за пенсия, както и по-напрѣдъ казахъ не съмъ противенъ, той заслужва да му се даде горѣ-долу пенсия, но прѣдъ видъ на това, което казахъ, че той е въ положение, присѣдинявамъ се къмъ мнѣніето на г-на Топузанова, да му се отпустнатъ 100 лева мѣсечно.

Величко Христовъ: Това, което каза г-нъ Божилъ Попповъ, че Колони е билъ въ състояние, не е вѣрно. Наистина слушалъ съмъ отъ хора, че е билъ въ състояние, но тогава, когато е билъ въ Букурещъ, гдѣто съ своя патриотизмъ е спомогналъ много на нашето отечество, опропастилъ се да гледа и качардисва български поборници. Този човѣкъ слѣдъ като опропастилъ всичко, както по-горѣ казахъ, останала му една воденица, отъ която взима 200—300 лева приходъ годишно, а плаща 3.000 лева лихви срѣщу дълговетѣ, които направи. Така щото, азъ го зная човѣка до сущъ сиромасъ, нищо нѣма и спорѣдъ мене, ако вѣрвате на заслугитѣ му, 200 лева сж малко.

Панайотъ Хитовъ: Г-да прѣдставители! До колкото зная, Колони ми е познатъ отъ 1867 година, когато избѣгаха Свищовскитѣ младежи и състави се легия въ Бѣлградъ, а тогачъ и той заедно съ други боери, — понеже и той бѣше такъвъ, — дойде за да се расправи съ сръбското правителство за 5 души младежи Букурешки българи исключени отъ училището въ Бѣлградъ. Въ това врѣме имаше и една чета, която бѣше готова да дойде въ България, но прѣзъ 1868 година, като се развали четата, той, Колони, дойде въ Бѣлградъ и плачеше като жена, за че се е развалила четата. Не му е врѣмето да разказвамъ сега за това, но само това казвамъ, че плачеше като лудъ. Както казахъ и по-напрѣдъ той дойде въ Сърбия съ други Букурешки граждани, обикаляха изъ Сърбия и даваха пари отъ собственитѣ си джобове, безъ да сж взели отъ друго мѣсто. Отъ тѣзи хора доживѣ единъ и той е Колони, който днесъ се отнася къмъ Нар. Събрание за помощъ. Въ 1868 година, когато замина Хаджи Димитровата чета, той държеше мушия въ Букурещъ, отива четата да се крие въ хамбаритѣ му, и като не могла четата на скоро да мине за България, правителството улавя Колони, за когото другитѣ богаташи, а тѣй сжщо и той трѣбвало да харчатъ много пари за да се отърве отъ отговорностъ.

Заради това, мисля, че се пада да му се отпустне пенсия и моля Нар. Събрание да приеме прѣдложението на комисията.

Прѣдсѣд.: Желаетъ ли Нар. Събрание да се говори още?

М-ръ Стамболовъ: Г-да прѣдставители! Настоящото прошение бѣше проведено до мене и азъ го проводихъ на комисията. Човѣкътъ, който иска да му се даде пенсия заслужва не 200 лева, а по-вече даже; защото,

дѣйствително той въ Ромжния е билъ единъ отъ първитѣ патриоти отъ старата партия и ако бѣше запазилъ това, което е билъ похарчилъ за народни работи, днесъ той можеше да пенсионира 25—30 души, съ по 500 лева а не щѣше да дохожда тукъ съ молба да го пенсионираме. За това моли да се уважи молбата му.

Прѣдсѣд.: Ще дамъ на гласуване. Който желае да се говори още по този въпросъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Значи, дебатитѣ се прѣкращаватъ. Който не приема да се отпусне ежемѣсечна пожизненна пенсия 200 лева на г-на Колони, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение отъ Мария Бербенкова и синѣтъ ѝ Кирилъ Бербенковъ, руски подданници прѣселени прѣди 6 години въ България въ с. Али-Анифе, Добричка околия, Варненски окръгъ. Просителитѣ молятъ да се приематъ въ българско подданство. Просителитѣ се занимаватъ исклучително съ земледѣлие.

Понеже изискуемитѣ се отъ закона формалности сж изпълнени, комиссията рѣши да се приематъ за български подданници, ако г-нъ М-ръ е съгласенъ.

М-ръ Д. Грековъ: Съгласенъ съмъ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема Мария и сина ѝ Кирила Бербенкови за български подданници, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приематъ се.

Доклад.: Прошение отъ Антонъ Фетъ, германски подданикъ, живущъ въ София, по занятие сѣдларъ.

Просителя казва, че се е заселилъ отъ 10—11 години въ България и се занимава съ занаята си, — сѣдларъ. Къмъ прошеніето си има приложени разрѣшение отъ правителството си и актъ съгласно чл. чл. 19-й и 20-й отъ закона за българското подданство. Комиссията е на мнѣние да се приеме за български подданикъ. Г-нъ М-ръ на Външнитѣ Дѣла е съгласенъ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема за български подданикъ германския подданикъ, Антона Фета, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Значи, приема се.

Доклад.: Прошение отъ Ихтиманското Градско-Общинско Управление, съ което съобщава, че прѣзъ 1882 год. е било тѣжко обложено съ кадастраленъ данѣкъ и подало на врѣме въ Источно-Румелийското Събрание заявление, вслѣдствие на което послѣдното е опростило 20.000 зл. гроша, но по не извѣстни тѣмъ причини тогавашния Директоръ на Финанситѣ не приложилъ въ изпълнение това рѣшение и останало висяще. Сега М-рството на Финанситѣ обяснява, че дѣйствително Ихтиманската община била прѣтоварена съ кадастраленъ данѣкъ и искава мнѣние да се опростятъ тѣзи 20.000 гр. златни. Прошетарната комиссия като взе въ внимание справитѣ отъ дневницитѣ на Областното Събрание, кждѣто е констатирано, че Ихтиманското Общ. Управление дѣйствително е било прѣтоварено съ кадастраленъ данѣкъ прѣзъ 1882 год. за което и финансовия Директоръ е ходатайствувалъ да се опрости тази сума; освѣтъ това прошетарната комиссия като направи сравнение въ оклада на кадастралния данѣкъ за 1882 и 1883 год.,

намѣри разлика между едната и другата година, а отъ друга страна за да се рѣши въпроса веднажъ за винаги, искава мнѣние да се опростятъ тѣзи 20.000 зл. гроша или 4.848 лева.

Прѣдсѣд.: Желаетъ ли нѣкой да говори? (Не иска никой думата). Който не приема прѣдложението на комиссията да се опростятъ 4.848 лева отъ кадастраленъ данѣкъ на Ихтиманското Общ. Управление, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Значи, опрощаватъ се.

Доклад.: Прошение отъ Търна Теодорова отъ гр. Руссе, сестра на покойния Стефанъ Караджата. Просителката въ прошеніето си излага, че Нар. Събрание ѝ било отпуснало 30 лева мѣсечна пенсия, която е била достатъчна, но понеже тази година паднала и осакатела съ едната ржка, — защото казва, че е искавала още по 10—15 лева на мѣсець отъ работа, — моли да ѝ се увеличи пенсията на по-вече.

Комиссията като има прѣдъ видъ измѣнението на нейното здравие, рѣши да увеличи пенсията ѝ на 50 лева и моли Нар. Събрание да приеме.

Прѣдсѣд.: Желаетъ ли нѣкой да говори? (Никой не иска думата). Който не приема прѣдложението на комиссията да се увеличи пенсията на Търна Теодорова отъ 30 на 50 лева, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Значи, приема се да се увеличи пенсията ѝ на 50 лева.

Доклад.: Прошение на Георги Константиновъ Бѣчваровъ, жит. отъ с. Кара-Арнаутъ, Кеманларска околия.

Просителя съ прошеніето си иска да му се възвратъ гражданскитѣ и политически права, които му били отнети съ присѣда отъ Разградския Окр. Сждъ, тѣй като е билъ осѣденъ на 5 годишенъ тъмниченъ затворъ, защото изгорилъ плевнята на нѣкого си, понеже не му давалъ дѣщеря си.

Комиссията като има прѣдъ видъ, че прѣстѣпленіето е извършено когато Бѣчваровъ е билъ малолѣтенъ — на 18 години, — а отъ друга страна, че е помилванъ отъ Негово Царско Височество, искава мнѣние да му се възвратъ гражданскитѣ и политически права.

Ив. Халачовъ: За да се възвратъ правата на просителя, не съмъ противенъ, но има принципиаленъ въпросъ, който трѣбва да се разрѣши; да ли сж били отнети правата на просителя или не. Спорѣдъ мене, въпросътъ не може да бѣде разрѣшенъ отъ Нар. Събрание да му се възвратъ гражданскитѣ и политически права за това, че той е билъ осѣденъ когато е билъ на 18 годишна възраст, защото нашитѣ положителни закони казватъ, че лицата добиватъ граждански и политически права слѣдъ навършване 21-та си година. Слѣдователно, въ всѣка присѣда, която е издадена противъ лице несъвършеннолѣтно, може да се приложи всичката наказателна частъ, но никой сждъ не може да лиши отъ граждански и политически права едно такова лице, което е несъвършеннолѣтно. Въ сѣдилищата бѣха се завели цѣлъ редъ недоразумѣния, по причина че се практикуваше така, щото едно лице на 15, 16 или 17

години щомъ е бивало осжждано отъ три години на горѣ въ окови, считало се е, че му се отниматъ и гражданскитѣ и политически права. Обаче това не е вѣрно. Вѣрното е това, че не могатъ да се отнематъ граждански и политически права тогава, когато нѣкой не ги е притѣжавалъ. Напримѣръ какво иска просителя? Да му се възвѣрнатъ политически права, да може да се явява като избирателъ, да може да бжде избираемъ, а така сжщо да му се възвѣрнатъ гражданскитѣ права, да може да се явява прѣдъ сждилищата като свидѣтель или да бжде учителъ. Но туй нѣщо можеше да се трѣси, ако издадената присжда бѣше противъ лице съвършеннолѣтно.

За това, азъ ходатайствувамъ прѣдъ г-да народ. прѣдставители да приематъ и разрѣшатъ този въпросъ принципиаленъ въ смисълъ, че лица, които не сж достигнали съвършеннолѣтие и сж осжждени отъ нѣкой сждъ, понеже не притежаватъ никакви права, да не се счита, че имъ сж отнети. По тѣзи причини и осжждения просителъ като е билъ на 18 години, да се счита, че не му сж отнети никакви права и Събранието нѣма защо да му ги възвѣрща.

Д. Петковъ: Ако исхождаме отъ тѣзи точка, че лицето е било малолѣтно, че нѣмало права, то нѣма какво да възстановяваме; но ако е осжждено за кражба или подпалване, мисли тукъ не му е мѣстото да се третира. И по-миналата година имаме такива въпроси и възвѣрцахме граждански и политически права. Но сега ако вземемъ да прѣобирнемъ Нар. Събрание на кассация, или кассация на кассацията, тогава трѣбва да викаме свидѣтели и прочее. Мѣнъ ми се струва, че е недосто-лѣпно за камарата да се занимава съ такива работи. У насъ има сждилища и всѣко дѣло, което се завежда, тамъ се гледа. Споредъ мѣнъ това прошение трѣбва да се остави безъ послѣдствие.

Вас. Икономовъ: Г-да прѣдставители! Въ допълнение на това ще кажа, че споредъ както съмъ видѣлъ, въ това прошение и въ документитѣ при него, се удостовѣрива, че лицето Г. Константиновъ е осжденъ на 5 годишенъ затворъ за поправление, отъ което излиза, че съгласно мнѣнието на г-на Халачева, дѣйствително неговитѣ граждански и политически права не трѣбва да бждатъ отнети. Обаче не тѣй се практикува у насъ. Споредъ закона за общинитѣ и споредъ избирателния законъ, всѣки единъ, който е осжденъ на повече отъ три мѣсеци — това е за съвършеннолѣтнитѣ, а не и за не-съвършеннолѣтнитѣ, — като е осжденъ на три мѣсеци не го допускатъ до урната да си даде гласъ въ врѣме на избори, а така сжщо се лишава отъ правото да бжде учителъ, а даже и писаръ, както се случило и съ това момче, което било постѣпило като помощникъ писаръ, а не старши писаръ, да води дѣлата на общината, ами помощникъ на писаря, и бѣ отчисленъ отъ окол. началникъ за това, че лѣжала на гърба му една присжда за 5 годишенъ затворъ, но която е отгѣнена и лѣжалъ само 8 мѣсеци и бѣ помилванъ отъ Негово Царско Височество.

Ще каже, че у насъ много криво се тълкува, както каза г-нъ Халачевъ, този въпросъ. Криво се тълкува възстановлението на гражданскитѣ права и отнеманieto имъ. Азъ съмъ съгласенъ, че дѣйствително, ако се погледне на въпроса тѣй, че просителътъ е осжденъ за поправление като малолѣтенъ, естествено слѣдва, че като на лице, което не притѣжавало такива права, не може да му се отниматъ. Щомъ е издадена присждата когато не притѣжавалъ такива права, нѣма какво да се възстановява. За това, ако Нар. Прѣдставителство намира, че не му сж отнемани гражданскитѣ и политически права, азъ съмъ съгласенъ тогatzъ съ мнѣнието на г-нъ Халачевъ.

Но ако бѣше даже възрастенъ, нека ми бжде позволено да не бждъ съгласенъ съ г-на Петкова относително този въпросъ. Ний не сме апелация или кассация, когато се произнасяме за възстановлението на граждански и политически права, защото още не сжществува законъ за възстановление на граждански и политически права, а е оставено това още въ рѣцѣтъ на правителството. Ние не се мѣсимъ въ дѣлата на кассацията или апелацията, защото не отгѣняваме присжди. Съ това ний не отгѣняваме, а възстановяваме едни изгубени права, което нѣщо може въ даденъ случай да е пропуснато. Има случаи, че нѣкой невинно страда за това, че не можлъ да се оправдае прѣдъ сждилището, а цѣлото население се възмуцава, като знае минжлото и настоящето му. Просителътъ слѣдъ присждата се е поправилъ като е прѣдставилъ и свидѣтелство отъ общината въ която живѣе, че той е съ примѣрно поведение и е такъвъ, че не може да се помисли да направи зло. Слѣдователно, се е поправилъ до толкова, до колкото ний слѣдва да уважимъ прощението, да му възстановимъ правата. На това основание, като се присѣдинявамъ къмъ мнѣнието на г-на Халачева, като мисля, че не сж отнети тѣзи права на този господинъ, мисля, че не трѣбва да се остави безпослѣдствие, но да искаже прѣдставителството мнѣние, че на този човѣкъ не сж отнети гражданскитѣ и политически права и нѣма за какво да му се възстановяватъ. Ако му сж отнети пѣкъ, тогава да му ги възстановимъ, защото сжществува документъ, съ който се установява, че се е поправилъ и че сега е това единствено право на Нар. Събрание. За това моля да се уважи мнѣнието на комиссията.

Ив. Стойновъ: Г-да прѣдставители! Възбуди се на истина принципиаленъ въпросъ, по възстановление гражданскитѣ и политически права на този човѣкъ. До колкото помня, чухъ отъ г-на докладчика, че Георгий К. Бѣчваровъ билъ на 18 години, когато билъ осжденъ. Дѣйствително, мнѣнието на г-на Халачева е справедливо, защото за да добие нѣкой граждански и политически права въ България, необходимо е да е навършилъ 21 година и отъ тогава захваща да се ползува съ тѣзи права. До това врѣме, нито търговски, нито политически, нито граждански сдѣлки не може да прави. Значи, законитѣ у насъ забраняватъ на всѣкого, който не е навършилъ 21 година да върши самостоятелни сдѣлки.

Значи, по първия въпросъ, който възбуди г-нъ Халачевъ, че не е ималъ граждански и политически права, нѣма какво да му се отнима. Като е така логически слѣдва, че ако не е ималъ, трѣбва да се съгласимъ съ прѣдложението на г-на Халачева.

Втория въпросъ, който г-нъ Петковъ възбуди, че не могли сме ний да разглеждаме такива въпроси, г-нъ Петковъ неправилно мисли въ този случай, защото тава е единъ видъ помишване, което не може да се даде отъ друга властъ. Най-голѣмата властъ е Нар. Собрание, тъй като то опрощава разни берии или пъкъ разноси за изгубени процеси. Така трѣбва да погледне и на този въпросъ за възстановяване изгубени граждански и политически права, тъй като не съществува друга властъ за това. И щомъ нѣма такъвъ законъ или наредба, не ще съмнѣние, че най-голѣмата властъ сме ний и слѣдователно, правата на тѣзи хора, които сж се поправили, които иматъ доказана своята правственностъ съ години, не може да останатъ отнети, защото идеалната сила на наказанието е да се поправи онзи, който е направилъ едно прѣстъпно дѣяние. Ако се доказва, че се е поправилъ, защо да му се не възвърнатъ неговитѣ права? Но кой тогава да му ги възвърне? Трѣбва да има властъ. Тѣзи властъ наредена ли е? Не; тя е въ прѣдставителството. Щомъ е така и щомъ се доказва отъ общественото мнѣние, че той се е поправилъ, не ще съмнѣние, че трѣбва да го опростимъ. Заради това, като се съгласявамъ съ мнѣнието на г-на Халачева и съ комиссията моля да се рѣши този въпросъ въ полза на този човѣкъ.

Ив. Халачевъ: По този въпросъ взехъ втори пътъ думата да обясня, или да дамъ своето мнѣние, че лице, на което не сж се родили гражданскитѣ и политически права, както и по-напрѣдъ казахъ, сждѣтъ само по себе си, разбира се, не може да ги отнима. Лицата, които сж били на 18 години, тѣ до 21 годишна възраст не сж могли да се явяватъ нито прѣдъ урната нито да вършатъ граждански обязанности и повинности.

Заради това право е, щото Нар. Собрание да приеме този принципъ, че лица, които не сж навършили 21 годишна възраст, за тѣхъ не може и дума да става за отнемание граждански и политически права, защото не сж имали такива.

Колкото се касае до втория въпросъ да ли Нар. Собрание има право да върши това нѣщо или не, това е прѣдмѣтъ за написване единъ законъ отъ Нар. Собрание. Това съществува въ дѣйствующия Отомански Наказателенъ Законъ. Има изрична статия въ общата частъ на този наказателенъ законъ, че лице, когато се осжжда на тѣжко прѣстъпление, въ сждѣното врѣме сждѣтъ, който присжжда физическото наказание на прѣстъпника, трѣбва да прѣсжди и за до колко години му се отнематъ гражданскитѣ и политически права. Благодарение обаче на нашето ново правосждие и на нѣкаква неопитностъ, която се срѣща въ сждилищата, много пжти, когато осжждатъ нѣкое лице, непрѣдвиждатъ, въ

диспозитива, че като се осжжда на двѣ или три години слѣдъ излѣжаванието въ затвора, на колко години се отнематъ гражданскитѣ и политическитѣ му права. Но въ практика се върши. Зная онзи день апелативния сждъ осжди единъ чиновникъ на 5 години затворъ и 6 години слѣдъ затвора му се отнеха гражданскитѣ и политически права. Слѣдъ истичанието на 6 годишния срокъ пакъ се раждатъ и правата. Слѣдъ като излѣжи затвора, освобождава се; така сжщо се раждатъ и неговитѣ отнети права слѣдъ изпълнението на диспозитивната частъ на присждата. Сега само има нужда отъ написванието на единъ законъ за това, защото често пжти извѣстни общини или лица въ по-скоро врѣме се провдигатъ и обществото иска да имъ въздигне граждански и политически права много по-рано, отъ колкото е прѣдвидено въ присждата. Заради това, има редъ, издава се свидѣтелство, общината удостоверява, че той се е поправилъ, че той е добръ гражданинъ, че се радва на симпатии и т. н.

Прѣсжд.: Ограничете се само на въпроса.

Ив. Халачевъ: Този въпросъ е, който тъй трѣбва да се рѣши.

Прѣсжд.: Тукъ е работата, че е осжденъ човѣкъ, отнети му сж гражданскитѣ и политически права, иска да му се възвърнатъ. За това говорете за или противъ. Вий се отдалечавате отъ въпроса.

Ив. Халачевъ: Не говоря по прощението, а говоря по принципа на това прощение какъ въобще се отнематъ и възвърщатъ гражданскитѣ и политически права споредъ моето мнѣние. Не е тукъ работа за да се отпустнатъ 50 или 10 лева нѣкому, и да се пита: приема ли Нар. Собрание или не приема. Искатъ да кажа, че добиванието на гражданскитѣ и политически права зависи отъ написванието на единъ законъ, а като нѣма такъвъ, то зависи отъ компетентността на Нар. Собрание. Въ този случай да се разглежда заявлението въ смисълъ, че нѣма какво да иска отъ Собранието тъй като нѣмалъ правата по-напрѣдъ и нѣма какво да му се възстановява.

Прѣсжд.: Г-нъ Халачевъ поддържа, че тамъ, гдѣто нѣма граждански и политически права не могатъ и да се отнематъ и на това основание по прощението на просители той прѣдлага да се вземе рѣшение отъ Нар. Собрание, че понеже когато на просителя сж били отнети правата ги нѣмалъ, защото съ настѣпванието на годинитѣ сж се родили, и сега не може да се говори, за възстановление на такива права.

Г-нъ Петковъ оборва прѣдложението на г-на Докладчика, като казва, че Нар. Собрание нѣма право или не е въ компетентността на Нар. Собрание да възстановява граждански и политически права на лица, които сж извършили извѣстна крѣма, и че неговата компетентностъ е да опрощава политически прѣстъпници.

Сега ако Нар. Собрание се произнесе за отхвърляние прѣдложението на комиссията, тогава г-нъ Халачевъ ще направи своето прѣдложение.

Ив. Халачевъ: Мисля, че г-нъ Докладчика въ настоящия случай ще се съгласи съ моето мнѣние, като прие комиссията, че лицата, които не сж достигнали съвършеннолѣтие, а по-рано сж осждени отъ нѣкой сждъ за криминално прѣстѣпление, тѣхнитѣ граждански и политически права не можтъ да се отниматъ, тѣй като тѣ не сж били родени още.

Хр. Топузановъ: По въпроса за възстановление гражданскитѣ и политически права на просителя се говори *за* и *противъ*. Г-нъ Петковъ искаа мнѣние, че не трѣбва да се разглежда прошениято тукъ, а въ кассацията. Г-нъ Халачевъ искаа мнѣние, че защото просителя билъ малолѣтенъ когато е осжденъ на тѣжко наказание и не притѣжавалъ въпроснитѣ права, не могли да му се отниматъ. За това не трѣбвало да се разглежда прошениято, тѣй като нѣма какво да му се възстановява. Не съмъ съгласенъ съ тѣхнитѣ мнѣния, защото възвръщане на граждански и политически права не може да става отъ друго мѣсто, освѣнъ отъ Нар. Събрание и прошениято тукъ трѣбва да се разгледа. За това азъ съмъ на мнѣние да се произнесемъ по това прошение *за* или *противъ*. И понеже спорѣдъ доклада на комиссията, се възстановяватъ правата, понеже е билъ, малолѣтенъ когато му сж били отнети гражданскитѣ и политически права и че сега ималъ добро поведение, съгласенъ съмъ съ комиссията да му се възврънатъ гражданскитѣ и политически права.

М-ръ Прѣдсѣдателъ: Г-да прѣдставители! Гражданскитѣ и политическитѣ права на единъ човѣкъ се раждатъ съ неговото раждане. Щомъ се роди, има граждански и политически права, защото ги наслѣдва отъ родителитѣ си. Обаче за да се ползува отъ тѣзи права напълно, трѣбва да стане на 21 годишна възраст. За други личности като князе и тѣмъ подобни, пълнолѣтието почнува отъ 18-та година, а за другитѣ граждани почнува отъ 21-та година. Този човѣкъ, когато сж го сждали ималъ е тѣзи права, но не можлъ да ги упражнява. Ако дойдемъ да разбираме, че като се осждилъ на затворъ въ окови и туй е едно наказание, което за всички български граждани влече слѣдъ себѣ си лишние отъ граждански и политически права, то ще се съгласите, че сж отнети и нему; обаче да ли тѣй или инакъ ще се истълкува, не можемъ да знаемъ, защото това ще бѣде задача на единъ специаленъ законъ. Сега, като е дошълъ просителъ тукъ и казва: лишиха ме отъ свобода и ако сжалищата или администрацията разбиратъ, че нѣмамъ граждански и политически права, моля да ми се възстановатъ. Понеже и другъ пътъ сте възстановявали такива права на подобни просители, то най-хубаво е да се приеме прѣдложението на комиссията, да се възстановатъ правата му, зарадъ да се облѣгчи човѣкътъ.

Дим. Петковъ: Г-нъ Икономовъ ме е разбралъ, като че имамъ нѣщо противъ лицето. И други пътъ съмъ излизалъ да кажа, че Нар. Събрание не трѣбва да бѣде мѣстото гдѣто да се разглеждатъ такива прошения, като

напр. нѣкой подпалилъ нѣщо или ограбилъ нѣкого или пъкъ прошения за възстановление на граждански и политически права защото нѣма тукъ такива данни, каквито може да иматъ сжалищата. По-добрѣ ще направятъ тия г-да, които говориха, да приготвятъ едно прѣдложение за прибавление петъ-шестъ члена къмъ този законъ, който тѣ по-добрѣ знаятъ отъ мене, и да укажатъ начина, по който да се възстановяватъ отнети права, за да не се занимава всѣкога Нар. Събрание съ тѣзи работи. Нар. Събрание има повече право за политически прѣстѣпления да дава амнистия. Властта е раздѣлена. Нар. Събрание е законодателно тѣло, а сждението принадлежи на сждебнитѣ мѣста, и всѣки трѣбва да се обръща къмъ сжалищата. Така е казано въ основния законъ. Ако единъ просителъ не се удовлетвори въ окръжното сжалище, да се отнесе до апелативното сжалище, и ако и тамъ не се удовлетвори, да се отнесе до кассационния сждъ и ако не се уважи и тамъ, най-сетнѣ да се отнесе до министра за да внесе прѣдложение въ Нар. Събрание. Нар. Събрание може да остави за сега да не разглежда това прошение, за да се не яватъ и други хора да подаватъ такива прошения. Миналата година постановихме да се не разискватъ и повърнахме 20 такива прошения, едни че единъ кралъ, а други че нѣкой убилъ нѣкого и т. н.

По-добрѣ е г-нъ Халачевъ да прѣдстави едно прѣдложение съ законодателенъ характеръ, за да се не явяваме всѣки пътъ да тълкуваме закона. За всѣки случай да се отложи това прошение, до като се направи прѣдложение, било отъ М-рството, било отъ нѣкой прѣдставителъ.

Докладъ: Г-да прѣдставители! Проштарната комиссия миналата година разглежда двѣ такива прошения и колебаеше се да се произнесе дали Нар. Събрание има право или не да разглежда такива прошения. Г-нъ М-ръ на Правосждието каза най-сетнѣ, понеже нѣма законъ, то разглежданieto на такива прошения принадлежи на Нар. Събрание. Едното бѣше на Кировича, а второто на друго едно момче. Това нѣщо го има въ дневницитѣ на Нар. Събрание.

Сега комиссията взе рѣшение, както и по-прѣди, да се съзстановятъ правата на просителя; за това моля Нар. Събрание да приеме мнѣнието на комиссията. (Гласове: Исчерпанъ е въпроса).

Прѣдсѣдъ: Г-нъ Диновъ има думата.

Юста Диновъ: (Гласове: Исчерпанъ е въпроса. Тропание). Този въпросъ се разисква и отъ друга страна. Г-нъ докладчикъ каза, че г-нъ М-ръ на Правосждието билъ повиканъ въ проштарната комиссия. Г-нъ М-ръ дойде и каза, че такъвъ законъ не е съществувалъ; билъ направенъ отъ г-на Стоилова единъ законъ, който прѣдвиздалъ споредъ наказанието да бждѣтъ отнети нѣколко години и гражданскитѣ и политически права на едно осждено лице. Понеже такъвъ законъ не съществува моля да се разрѣши отъ Нар. Събрание. Миналата година това се е практикувало, има го въ про-

токолитѣ; не трѣбва да слушаме че не било взимано такъво рѣшение. (Гласове: Исчерпанъ е въпроса).

Прѣдсѣд.: Желает ли Нар. Събрание да се говори още? (Гласове: Не желае). Който желае да се говори, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Дебатитѣ се прѣкрятъватъ.

Ще дамъ на вотирание прѣдложението на комиссията, да се възвърнатъ гражданскитѣ и политически права на Георгий Константиновъ Бъчваровъ. Който не приема това прѣдложение, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение отъ Александръ Галицкий, руски подданикъ, живущъ въ гр. Разградъ. Просителтъ казва, че взималъ участие въ войнитѣ за освобождението на България и Сърбско-Българската; билъ на служба въ артиллерийскій арсеналъ и моли да се приеме за български подданикъ. Комиссията е на мнѣние да се приеме. На това е съгласенъ и г-нъ М-ръ.

Прѣдсѣд.: Ще се вотира. Който не приема Александръ Галицкий за български подданикъ да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение отъ Илия Костовъ Гюндюзовъ отъ гр. Сопотъ, Карловска околия. Просителтъ билъ учителъ цѣли 8 години отъ 1865—1872; Прѣзъ 72 год. се запозналъ съ Василъ Левски, съ когото се стружилъ и при откриванieto на Софийското бунтовническо движение, билъ уловенъ и закаранъ въ Дияръ-Бекиръ, гдѣто сѣделъ шестъ години въ окови и освободенъ слѣдъ сключването Санъ-Стефанскій договоръ. Има свидѣтелства за всичко това отъ надлѣжнитѣ власти и моли да му се отпусне една пенсия, за да прѣкара останалитѣ дни отъ живота си.

Прошетарната комиссия като има прѣдъ видъ всичко горѣизложено, намѣри за справѣливо да пенсионира просителя съ 60 лева мѣсечна пенсия.

Прѣдсѣд.: Ще се вотира. Който не приема прѣдложението на комиссията, да се даде на Илия Костовъ Гюндюзовъ 60 лева мѣсечна пенсия, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение отъ Васила Ангелъ Мржвкова, отъ гр. Плевенъ настойница на малолѣтнитѣ си дѣца. Просителката казва, че покойникъ ѝ мжжъ притежавалъ една ливада отъ 35 дюлюма, която ливада правителственна комиссия, назначена за привѣждане въ извѣстность правителственнитѣ совати, усвоила. Просителката нѣмала възможность да чете „Държавний вѣстникъ“, въ който било публикувано, че се дава срокъ шестъ мѣсеци за обжалване постановлението на правителственната комиссия, и тъй испустнала срока. Сега моли да ѝ се възстанови срокъ за обжалване постановлението за присвояване въпросната ливада, и да завѣде искъ прѣдъ сѣдилищата. Прошетарната комиссия като има прѣдъ видъ, че просителката е неграмотна за да прочете постановлението на комиссията, публикувано въ „Държав. вѣстникъ“ и че се отнася въпроса за имотъ на малолѣтни дѣца, рѣши да ѝ се даде пра-

во да завѣде искъ прѣдъ сѣдилищата, за да докаже собствеността си върху въпросната ливада.

Хр. Топузановъ: Такъво право ний не можемъ да си присвояваме, то е право на сѣдилищата. За да се иска паново срокъ, да обжалва какво и да е рѣшение, трѣбва да се отнесе до по-висока инстанция. Сега, ако ний приемемъ мнѣнието на комиссията и възстановимъ правото на просителката да завѣжда искъ за ливадата, ний ще присвоимъ правото, което се дава на сѣдилищата. На това основание, казвамъ, съмъ противъ мнѣнието на комиссията и моля Нар. Събрание да остави прошениято на просителката безъ послѣдствие; а послѣдната да се отнесе съ просбата си до сѣдилищата.

Ив. Стойновъ: Г-да прѣдставители! И тукъ има единъ принципиаленъ въпросъ, пакъ по правосѣдието. Въ закона изрично е казано, какъ се възстановяватъ права за апелирование. Азъ като подкрѣпямъ мнѣнието на г-на Топузанова, казвамъ, че проситѣлката трѣбва да се отнѣсе до сѣдилищата като направи нѣкои формалности, като докаже, че по нѣкакъвъ си фактъ е пропускала срока. Само въ такъвъ случай се допуска право на обжалване извѣстно постановление. Понеже това е опрѣдѣлено въ закона и закона е санкциониранъ. Комиссията не е била въ правото си да иска възстановлението срокъ на просителката за обжалване постановлението, съ което се отнима ливадата ѝ.

Доклад.: Закона за соватитѣ казва така: комиссията, която изучаа границитѣ на соватитѣ, обнародва въ „Държавний вѣстникъ“ своето постановление и лицата, които иматъ ливади въ границитѣ на тѣзи совати, сж длѣжни въ расстояние на шестъ мѣсеци да завѣдатъ искъ за собственостъ и по този начинъ да отнѣматъ своитѣ ливади. Правителството тогачъ, ако намѣри, че непрѣмѣнно трѣбва да се отчужди тѣзи ливада за въ полза на държавата, плаща на притежателя ѝ стойността, колкото се опрѣдѣли. Обаче, просителката е пропуснала срока за обжалване и никой другъ нѣма право да го възстановява, освѣнъ Нар. Събрание. Въ Нар. Събрание имало е случай да се възстановяватъ права за апелирование, това може да се види отъ дневницитѣ. Моля Нар. Събрание да приеме мнѣнието на комиссията.

М-ръ Грековъ: Г-да прѣдставители! Мнѣнието на комиссията споредъ мене въ този случай има единъ голѣмъ недостатъкъ. Той е, че Нар. Събрание захваща да дава рѣшения на частни въпроси, които противорѣчятъ изобщо на законодателството. Сега тукъ се касае за едно просрочване, което просрочване е много несправедливо. Държавата съ този законъ за соватитѣ или за опрѣдѣление границитѣ на правителственнитѣ имущества, туряше ржка на нѣкои частни имоти и на ония лица, на които имотитѣ влизаха въ границитѣ на опрѣдѣленитѣ правителствени совати, и даваше единъ шестмѣсеченъ срокъ за завѣждане на искъ. Тукъ има една несправедливостъ, но нѣма да се простирамъ. Прѣдвидени има и други просрочвания, за-

конни, граждански просрочвания. Една нига напр. 10 години съм я оставил на нѣкого да я обработва, слѣдъ тия десѣтъ години отивамъ прѣдъ сѣдилищата да я отнема отъ наемателя, казватъ ми, че съмъ просрочилъ врѣмето. Имамъ записъ, минало 15 години и азъ не съмъ искалъ да ми се исплати, слѣдъ 15 години казватъ ми, че той е вече бѣла книга. Може нѣкоя жена да каже пѣтнадесетъ години стоеше записъ, мисляхъ, че и слѣдъ петнадесетъ години мож да ги истегли, вдовица съмъ, имамъ сирачета, дайте ми право да си дира паритѣ. Ако Нар. Събрание приеме да разрѣшава такива въпроси, за въ подобни случаи, ще става несправѣдливостъ. То е единъ въпросъ, който се опрѣдѣля отъ законодателството и Нар. Събрание трѣбва да се пази отъ да взима рѣшения поединично и по лица. Нар. Събрание трѣбва да разрѣшава въпроситѣ по начало. Ако намира, че не е справедливъ закона, който дава само шестмѣсеченъ срокъ на хората за завеждане искове, най-сетнѣ нѣма освѣтъ да отмѣни тоя законъ. Нар. Събрание може да направи това и хората, които сѣ пострадали отъ този законъ, и правата имъ ще се въстановятъ. Но да се взема рѣшение частно за едно лице, и да се прѣнебрѣгва закона, мисля, не е добръ и Нар. Събрание, освѣтъ че ще бѣде прѣпътнено съ много такива прошения, но ще върви и по кривъ пѣтъ, защото законитѣ, които то само издава, ще ги измѣнява за частни случаи.

Доклад.: Азъ се присѣдинявамъ къмъ мнѣнието на г-на М-ра съ това условие, да се прѣпращатъ тия прошения на М-ра на Правосъдието за надлѣжно распорѣждане.

Дим. Петковъ: Щомъ се съгласява г-нъ докладчикъ, нѣма какво и да се говори. Г-нъ М-ръ каза твърдѣ добръ, че такива прошения не трѣбва да се разглеждатъ тукъ. Може нѣкой слѣдъ 10 години да се яви прѣдъ Нар. Събрание и да иска въстановяване на право да подигне искъ, че му взели мѣстото. Ще кажа само на г-на докладчика да вземе за правило и свѣдение, другъ пѣтъ да не се внасятъ такива въпроси за разискване, за да не ни се смѣятъ хората.

Прѣдсѣд.: Понеже г-нъ докладчикъ отгѣля мнѣнието на комиссията по прошенито на просителката, то нѣма какво да се говори и вотира.

Доклад.: Прогшение отъ Ямболското черковно настоятелство на параклиса Св. Никола въ г. Ямболъ. Съ това прошение настоятелството иска да му се отпусне едно правителствено мѣсто, на което по-напрѣдъ е имало джамия, която въ войната е била съборена, за да си направятъ Ямболчени черква, защото освѣтъ параклиса Св. Никола, което не било друго освѣтъ една скромна кѣщица, нѣмали друга черква.

Това прошение е подадено миналата година и прошетарната комиссия, за да се удостовѣри, дали мѣстото, което се иска е правителствено, го е испратила на г-на М-стра на Финанситѣ, който като пратилъ на мѣстото човѣкъ за да изучи работата

съ отношение № 44.653 отъ 12-й Декемврий м. г. повѣрца прошенито съ мнѣние, че въпросното джамийско мѣсто може да се отстъпи на Ямболското черковно настоятелство, за да си направи черква, тъй като сегашната черквица била малка и се намирала въ блатистата махала „Каргона“.

Прошетарната комиссия зема рѣшение да се отстъпи на горѣпомѣнатото черковно настоятелство исканото мѣсто безплатно.

М-стръ Грековъ: Понеже тукъ въпроса се касае за построяване на черква и на джамийско мѣсто, прѣди да се земе рѣшение, азъ ще моля да се прѣпрати прошение въ М-ство на Външи. Работи, за да се земе мнѣнието му. Защото, както знаете, въ М-ството на Външи. Работи има отгѣлъ и за исповѣданията.

Хр. Векиловъ: Г-да прѣдставители! Положението на гр. Ямболъ е извѣстно. Освѣтъ това отъ когато той сѣществува черква не е имало; има единъ малкъ параклисъ, който остана отъ окупационнитѣ войски. Настоящето прошение е подадено миналата година; прѣпратено било въ Финансовото М-ство, Г-нъ М-стръ делегиралъ човѣкъ на мѣстото за да изучи въпроситѣ и най-послѣ дава мнѣние да се отстъпи въпросното мѣсто, за да си построятъ Ямболчани черква. Моля Нар. Събрание да даде вотъ по това прошение и да не се отлага.

Доклад.: Азъ нѣмамъ нищо противъ онова, което исказа г-нъ Векиловъ, ако се съгласява г-нъ М-стръ да се рѣши въпроса сега; но щомъ настоява г-нъ М-стръ на прѣдложението си, да се испрати въ М-ството, азъ се присѣдинявамъ къмъ неговото мнѣние

М-стръ Грековъ: Азъ настоявамъ да се прѣпрати въ М-ството; защото въ Ямболъ има и други мѣста освѣтъ джамийското. Понеже този въпросъ се докосва до М-ството, което е повѣрено менъ, моля да ми се испрати.

Доклад.: Съгласенъ съмъ.

Прѣдсѣд.: Понеже докладчикътъ се съгласява да се прѣпрати прошенито въ М-ството на Външи. Работи и Исповѣданията, то нѣма какво да се говори.

Доклад.: Прогшение отъ Димитръ Виноцкий, русски подданникъ, ветеринарентъ лѣваръ при Държав. Земледѣлческо училище и образцовъ чифликъ край гр. Руссе, моли да се приеме за български подданникъ. Къмъ прошенито има приложени актъ и свидѣтелство, тъй щото отговаря на условията за да се приеме за български подданникъ. Комиссията исказва мнѣние да се приеме за български подданникъ. Г-нъ М-стръ трѣбва да даде съгласието си.

М-стръ Грековъ: Съгласенъ съмъ.

Прѣдсѣд.: Ще се вотира. Който не приема Димитра Виноцкий за български подданникъ, да си вдигне рѣката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. Д. Козаички: Ще се докладва, г-да прѣдставители, прошенито на Иваница Данчевъ, Варненски жителъ, родомъ отъ Свищовъ. Просителя казва, че е на 45 години,

че прѣди 1873 год. билъ търговецъ, напустналъ своята търговия, прѣминалъ въ Влашко и се присѣдинилъ къмъ тогавашнитѣ дѣйци за българската свобода. Дълго врѣме прѣминавалъ прѣвъ Влашко и България, отъ градъ на градъ и отъ село на село и при сформириванieto на Ботевата чета зель участие, миналъ Дунава и най-сетнѣ билъ уловенъ и закаранъ въ Мала-Азия — въ Акия. Слѣдъ създаването на Берлинскій трактатъ билъ освободенъ. Отъ освобождението насамъ билъ чиновникъ, а сега неговитѣ сили били изнурени и съвършено омаломощени, та не може да живѣе въ България, но трѣбва споредъ свѣтитѣ на докторитѣ да отиде въ жежкитѣ мѣста въ Азия, защото иначе щѣлъ да напустне бѣлий свѣтъ. За неговитѣ заслуги има приложени при прошенieto десѣтъ свидѣтелства, отъ които почти всички иматъ еднакво съдържание, подписани отъ разни негови другари и граждани; едно свидѣтелство подписано отъ 30—40 граждани отъ Вратца, които удостоверяватъ, че той е билъ единственний революционенъ апостолъ по тѣзи околности. Има и друго свидѣтелство и отъ Свищовски и Орѣховски граждани. Има свидѣтелства, че се цѣрилъ въ Виена и че има нужда отъ голѣма почивка.

Комиссията на основание неговитѣ заслуги, което се вижда отъ приложенитѣ свидѣтелства, и показанията на нѣкои прѣдставители, които го познаватъ, е на мнѣние да му се отпустнатъ 200 лева мѣсечно, за да отиде да се цѣри и да подържа семейството си, състояще отъ жена и 5 дѣца.

Прѣдсѣд.: Ще дамъ на вотирание. Който не приема да се отпустне на Иваница Данчевъ 200 лева мѣсечна пенсия, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Г-да прѣдставители! Ще ви докладвамъ прошенieto на единъ неговъ другаръ, Дим. Тодоровъ, който е записанъ въ страница 75 отъ запискитѣ на покойний Захарий Стояновъ. По сѣщия начинъ, както и Данчевъ зималъ участие въ вѣстанията, прѣминалъ е съ Радецкый Дунава, изнуренъ сега и не способенъ за никаква работа; даватъ му се свѣти да държи добра диета и да се цѣри. Пенсионната коммисия му отпустила 60 лева, като чиновникъ прослужилъ 10—11 години; но понеже тѣзи сума не му стигала за да се цѣри, подалъ прошение въ Нар. Събрание и иска да му се отпустне пенсия за заслугитѣ, които принесълъ по освобождението на България.

Прoшетарната коммисия като мисли, че отпустнатитѣ 60 лева не му стигатъ за да се цѣри и прѣхранва сѣмейството си и като има прѣдъ видъ документитѣ приложени къмъ прошенieto отъ неговитѣ другари, както напр. едно свидѣтелство подписано отъ подполковникъ Ботева и други негови другари, между които и единъ нашъ другаръ Юрданъ Инжето, рѣши да му се отпустнатъ 150 лева мѣсечна пенсия. Той е родомъ отъ Новата-Махала отъ гр. Габрово.

Ст. Х Петровъ. Просителя е отъ четата на Ботева. Той не е подавалъ въ разстояние на 16 години никакъ

прошение за да иска пенсия. Разбира се, че той е билъ до сега на служба. Азъ и другъ пътъ му прѣдлагахъ да иска пенсия, но той отказваше. Сега е боленъ, ходилъ е лѣтосъ да живѣе въ Габровскій манастиръ 4 мѣсеца, за да се поправи, но не е могълъ. Вижда се, че вѣтъ е неспособенъ да върши работа както обществена тѣй и държавна и иска пенсия. Понеже неговитѣ другари се пенсионирватъ съ по 200 лева, азъ моля Нар. Събрание да не накрънява заслугитѣ му и да се отпустнатъ и нему 200 лева.

Юрданъ Юрдановъ: Г-да прѣдставители! За просителя, който е подалъ прошение да му се отпустне пенсия азъ мога да засвидѣтелствувамъ, че той е билъ въ най-критическитѣ врѣмена съ мене той е тѣглилъ желѣзата съ мене 2 години на едно мѣсто. Той заслужава не 150, но и 200 лева. Но като коммисията намѣрила за добръ да му се отпустнатъ 150 лева, съгласенъ съмъ.

Божилъ Попповъ: Азъ ще моля г-на Докладчика да обясни едно нѣщо. По-напрѣдъ се каза, че му сѣ били отпустнати 60 лева; ще получава ли и двѣтъ пенсии. Азъ мисля, че двѣ пенсии не могатъ да се получава.

Доклад.: Естествено е, че единъ човѣкъ двѣ пенсии не може да получава. Коммисията е имала това прѣдъ видъ, даже и рѣшението е таково: да се откаже отъ другата пенсия, която не може да го храни и цѣри и да приеме тѣзи. (Гласове: Приема се).

Прѣдсѣд.: Ще се гласува, който не приема прѣдложенияето на коммисията, щото да се отпустнатъ на Димитръ Тодоровъ 150 лева мѣсечна пенсия, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Ще се докладва прошенieto тоже на единъ другъ поборникъ Илия Стефановъ, албанецъ. Просителятъ е взималъ участие въ Сърбско-Турската и въ послѣдната Русско-Турска войни; за неговата храбростъ е награденъ съ Георгиевски кръстъ и други ордени, и най-сѣтнѣ за неговото юначество е награденъ и съ златенъ кръстъ; билъ старши стражаръ и като неграмотенъ билъ уволненъ; ималъ жена и три дѣца; ходи гладенъ и най-послѣ е дошелъ до такъво положение да си продава дрѣхата за да прѣхранва семейството си. Този човѣкъ живѣе въ Дубница, азъ много добръ го познавамъ. Отъ тия негови неволи може най-сетнѣ да прибѣгне да стане лошъ човѣкъ.

На основание неговитѣ документи, които съществува въ тукъ, коммисията рѣше да му се отпустнатъ 40 лева мѣсечна пенсия; защото ако остане да му се отпустне пенсия споредъ закона за опълченцитѣ, не ще му се отпустнатъ повече отъ 20 лева, съ които не може да се прѣхранва.

Г. Караколевъ: Не съмъ противъ отпущанието, но само ще моля да ми се обясни испращано ли е прошенieto му въ М-рството. Миналитѣ засѣдания разисквахме и рѣшихме, щото такива прошения да се испращатъ на М-ра и ако види г-нъ М-ръ, че просителя заслужава повече, да се внесе тогава въ Нар. Събрание.

Доклад: Г-да прѣдставители! Комиссията е про-
водила въ М-рството до 300 прошения; но това не е
испратила, защото хората, които го познаватъ по-отблизо,
казватъ, че той заслужава повече. Дѣйствително има
законъ за подобрѣние положението на опълченцитѣ, но
най-много, което ще му се отпусне по този законъ е
25 лева. Азъ мисля, че трѣбва да се цѣнятъ заслугитѣ
на хората. Човѣка е вземалъ и се борилъ съ оружје
въ рѣка, а сега да го испращаме нагорѣ-надолу за 40
лева не е добръ.

Вас. Икономовъ: Г-да прѣдставители! по мнѣнието
на г-на Караколева излиза, че ний на брашното сме
джумертъ а на трицитѣ скъпи. Всѣки българинъ, когато
се освобождаваще България, бѣше длъженъ да помага,
и като гледаме на въпроса отъ тая точка, ще дойдемъ
до заключение, че трѣбва и ний да помагаме. Човѣкътъ
дошълъ отъ Албания, борилъ се е въ опълчението и най-
сетитѣ да му отпуснемъ толкова малко! Ако отпуснахме
на Тодорова и Данчева по 200 и 150 лева мѣсечно и на
тогова трѣбва да отпуснемъ не по-малко, защото е отъ
чужда народностъ. Ний сме длъжни да му искажемъ
признателността си, защото ни е дошелъ на помощъ въ
най-критическитѣ врѣмена на отечеството ни. Слѣдова-
телно, не само съмъ съгласенъ съ прѣдложението на
комиссията, но прѣдлагамъ, ако се съгласявате, да му
се отпуснатъ не по-малко отъ 80 лева. Даваме на други
по 200, на тогова трѣбва да дадемъ 300 лева, защото
ний сме длъжни сами да се боримъ, а този човѣкъ е
дошелъ и изложилъ гърдитѣ си на неприятелскитѣ кур-
шуми, когато мнозина други нито помислюваха за та-
кова нѣщо.

Ето по какви съображения, азъ мисля и прѣдла-
гамъ почитаемота комиссия да се съгласи не 40, а
80 лева да му се отпуснатъ; а не да се праща про-
шението въ М-рството, гдѣто ще му се отпуснатъ не
повече отъ 20—25 лева, което ще бѣде смѣшно.

Хр. Конкилевъ: Забѣлѣзано е г-да, че когато дойде
въпросъ за отпущание пенсия на нѣкой поборникъ, ко-
гато нѣкой подложи рѣка на Нар. Събрание, особено
г-нъ Караколевъ е най-голѣмия отъ тѣзи, които възста-
ватъ противъ тѣзи нещастници, като че сж дошли да
му вадятъ ржтенъ жбѣ. Азъ бихъ желалъ туй си пове-
дение г-нъ Караколевъ да държи въ други случаи. Този
човѣкъ, или не е въ състояние да знае какво нѣщо е
свобода, или нѣма понятие какъ се печели свобода. До-
хожда тукъ като на присмѣхъ, щомъ нѣкой опълченецъ
иска нѣщо, да му се каже иди на друга врата, като
на циганка. На тѣзи хора трѣбва да имъ се помогне,
г-да. Азъ поддържамъ напълно мнѣнието на г-на Ико-
номова, да се даждъ на просителя 80 лева. Не трѣбва
да се скѣпимъ на трицитѣ; не трѣбва да гледаме въ
бюджета колко души сме пенсионирали и колко хиляди
лева отиватъ за пенсии.

Бож. Поповъ: Г-да прѣдставители! Едно нѣщо ще
кажа. Г-нъ Караколевъ каза да се испрати прошението

на надлѣжний М-ръ. Г-нъ докладчика каза, че е испи-
талъ и че заслужава да се даждъ на просителя 40
лева, а не да му се даде съгласно закона. Повече е
въ положение г-нъ М-ръ да разбере кой повече заслу-
жава, отъ колкото г-нъ Кознички.

Прѣсѣд.: Нѣмате право да оскърбявате г-на Коз-
нички, защото и той е прѣдставитель като Васъ. Нѣ-
мате думата.

Доклад: Азъ не настоявамъ толковъ за да ме опрѣ-
каватъ хората; азъ ви описвамъ положението на този
поборникъ. Благодаря на тия прѣдставители, които излѣ-
зоха и оцѣниха нѣщо повече заслугитѣ на просителя.
Собственно моето мнѣние бѣше за 50 лева, но комис-
сията намѣри за добръ да отпусне толкова. Понеже въ
Дубница може да се живѣе съ 40 лева — не съмъ про-
тивъ ако се отпусне и повече — моля Нар. Събрание да
приеме мнѣнието на комиссията, тѣй като и на други
отпуснахме по-прѣди по толковъ, та да не кажатъ, че
сме отпуснали повече или по-малко.

Г. Караколевъ: Вижда се г-нъ Конкилевъ не чу
какво азъ говорихъ. Не съмъ противъ отпущанието на
пенсията, но казахъ, че трѣбваше да се прати проше-
нието — понеже е на поборникъ — на г-на М-ра, за да
испита до колко трѣбва да се възнагради този човѣкъ.
По нѣкога правимъ грѣшки, ако заслужава нѣкой 30
лева, ний отпущаме 80. Г-нъ Конкилевъ може да иска
да го прѣкара. Може да заслужава просителя 100 лева,
но да се проводи на М-ра, да си даде мнѣнието.

Прѣсѣд.: Понеже никой не иска думата, ще дамъ
на вотирание прѣдложението на комиссията, която прѣд-
лага, да се отпуснатъ на Илиа Стефановъ албанецъ 40
лева мѣсечно. Който не приема това прѣдложение да
си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад: Ще се докладва прошението на игумена
и братията отъ Търновскій манастиръ „Прѣображение
Господне“. Въ прошението си свѣтитѣ старци казватъ, че
този манастиръ сществувалъ отъ старо врѣме, че въ тур-
ското владичество билъ разваленъ и послѣ възобновенъ отъ
нѣкой си Иеромонахъ Зотикъ който дошелъ да учителствува
въ Търново; че прѣвъ народното движение за освобож-
дението услужвалъ доста на тогавашнитѣ апостоли, и въ
концовъ-конца казва се, въ турско врѣме плащаль да-
нѣкъ манастиря около 1000—1200 гроша, а сега 3 до
4000 лева; поддържалъ двама ученици: единия въ Ца-
риградското училище, а другия въ Киевъ — Руссия; моли
почитаемото Нар. Събрание да опрости еднижъ за ви-
наги данъка, който се налага на манастирскитѣ имоти.

Комиссията като изучи отъ нѣкои прѣдставители
положението на манастиря, и узна че той е билъ доста
богатъ, притѣжавалъ въ Търново единъ хотелъ, който
струвалъ заедно съ 20 дюкяни 5000 лири, и притѣжа-
валъ и воденица съ 8 камѣка, рѣши, свѣтитѣ старци
вмѣсто да помагатъ съ стипендии, по-хубаво е да при-
насятъ лептата си на отечественний олтаръ и остави
прошението имъ безъ послѣдствие.

Прѣдсѣд.: Ще дамъ на вотирание. Който не приема прѣдложението на комиссията, прошенито на игумена на Търновскій манастиръ „Прѣображение Господне“, да се остави безъ послѣдствие, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се, да остане безъ послѣдствие.

Доклад.: Прошение отъ Катерина Иванова Клисурска. Просителката казва, че мжжътъ ѝ билъ участвувалъ въ Сръбско-Турската и Русско-Турската война; миналата година се поминалъ и ней ѝ отпустнали само 25 лева мѣсечна пенсия; моли да се увѣличи тѣзи пенсия. Къмъ прошенито има приложено и свидѣтелство че мжжа ѝ е участвувалъ въ боя на Шипка и други мѣста.

Комиссията, като има прѣдъ видъ, че тѣзи жена живѣе въ София заедно съ три дѣца, рѣши да ѝ се увѣличи пенсията на 40 лева.

Прѣдсѣд.: Ще се вотира прѣдложението на комиссията, да се увѣличи пенсията на Катерина Иванова Клисурска отъ 25 на 40 лева. Който не приема това прѣдложение да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. К. Диновъ: Г-да прѣдставители! На докладъ е прошенито на Севлиевското Опълченско Дружество, което проси да му се отпустнатъ 7.500 лева за доискарване памятника, който е захванало.

Комиссията като изучи подробно този въпросъ отъ г-да прѣдставителитѣ и като видѣ, че не е свършенъ памятника и че сж дадени 2.500 лева пей за изработване на фигура и за нѣкои мраморни плочи рѣши да се отпустнатъ 7.500 лева, за да не остане памятника недоискаранъ и за да не пропадне дадения за фигуритѣ пей.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема прѣдложението на комиссията, да се отпустнатъ на Севлиевското Опълченско Дружество 7.500 лева, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение отъ Мома Хр. Парлапанова, вдовица съ малки дѣца. Просителката казва, че мжжътъ ѝ билъ опълченецъ, участвувалъ въ Сръбско-Българската и Русско-Турската войны, моли да ѝ се отпустне пенсия.

Комиссията, прѣдъ видъ свидѣтелството приложено къмъ прошенито, отъ което се вижда, че просителката е бѣдна и че по-напрѣдъ било богато това сѣмейство а сега нѣма никакво имущество и свидѣтелствата, че мжжа ѝ земалъ участие въ двѣтъ войны, рѣши да ѝ се отпустнатъ 30 лева мѣсечна пенсия.

Хр. Топузановъ: Прѣди малко разгледахме прошения на такива опълченци, безъ дѣца, на които отпустнахме по 40 лева, а сега по докладваното отъ докладчика прошение на г-жа Парлапанова, отпущаме само 30 лева. Мжжа на просителката е билъ опълченецъ въ Русско-Турската война, послѣ, доброволецъ въ послѣд-

нята война, земалъ е участие, както всѣки българинъ е длъженъ да вземе. Ако той бѣше живъ, щѣше да искава хлѣба за сѣмейството си. Сега това нещастно сѣмейство жена и двѣ дѣца останало бѣдно, при всичко, че по-напрѣдъ е било богато, какъ може да живѣе съ 30 лева? Азъ съмъ на мнѣние да се отпустнатъ най-малко 60 лева, защото покойникъ е заслужилъ както всички други.

Ив. Стойновъ: Г-да прѣдставители! Лицето Хр. Парлапановъ много добръ е познато на мене и на мнозина отъ г-да прѣдставителитѣ. Прѣди всичко ще кажа, че този българинъ е участвувалъ въ двѣ войны и въ двѣтъ за България и награденъ съ ордени за храбрость.

Не ще съмнѣние, че тия ордени сж дадени срѣщу неговитѣ рискове. Въ първата война билъ се е за освобождението на отечеството и когато нашето отечество било нападнато отъ сѣрбитѣ, той е чувствувалъ, че и той е длъженъ да земе участие и да се бори съ неприятеля за запазване на това отечество. Ако земемъ борбиститѣ въ всичкитѣ борби за България ще видимъ, че той билъ единъ отъ непослѣднитѣ.

Съгласявамъ се съ мнѣнието на г-на Топузанова да се отпустнатъ на просителката 60 лева; и мисля, че и г-нъ докладчикъ ще се согласи, защото и нему лично е познато това сѣмейство.

М-ръ С. Стамболовъ: На просителката отпущаме най-големата сума, която може да се отпустне по закона за поборницитѣ. Тукъ като отпущаме на разни арнаути по 40—50 лева, съмнѣние нѣма, че трѣбва на просителката да се отпустнатъ 60 лева, както прѣдлага г-нъ Топузановъ. Този човѣкъ, когато бѣше живъ макаръ и не чиновникъ е внасялъ на фамилията си по 500—600 лева за прѣпитавање. Мисля, когато се даватъ пенсии, трѣбва да се гледа на кого се дава и какво се дава. На единъ селянинъ 30 лева сж много, но на гражданинъ, който живѣе въ единъ градъ, като напр. София, тая сума е малка.

Моля да се приеме прѣдложението на г-на Топузанова.

Доклад.: Понеже излизатъ г-да прѣдставителитѣ, които познаватъ заслугитѣ на съпруга на просителката, съгласенъ съмъ съ прѣдложението на г-на Топузанова да се отпустнатъ на просителката 60 лева.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не е съгласенъ да се отпустне на просителката Мома Хр. Парлапанова ежемѣсечна пенсия отъ 60 лева, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение отъ поборника Антонъ Петровъ. Просителтъ казва, че е билъ участвувалъ въ Русско-Турската война, билъ се е на Шипка, и като билъ бѣденъ, моли да му се отпустне една пенсия. Притѣжава медицинско свидѣтелство, че той страда отъ нѣкаква болѣстъ; притѣжава и други свидѣтелства, че е бѣденъ и че е участвувалъ въ войната за освобождението ни.

Комиссията прѣдъ видъ неговитѣ заслуги, рѣши да му се отпусне мѣсечна пенсия отъ 40 лева.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема прѣдложението на комиссията да се отпусне на Антонъ Петровъ мѣсечна пенсия отъ 40 лева, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение отъ Хаджи Василь Николовъ, отъ гр. Руссе. Просителътъ билъ глобенъ съ 30 лева отъ Балбунарский мировий сѣдия и понеже билъ болнавъ не можалъ да отиде да се оправдае въ качеството си на свидѣтель, послѣ излѣзалъ изпълнителенъ листъ, пригѣжавалъ една къща която струвала 300 лева и като нѣмалъ никакъвъ доходъ, приставътъ наложилъ запоръ на къщата, да я продава. Като старъ опълченецъ моли Нар. Събрание да му опрости наложената глоба.

Комиссията е съгласна да се опрости наложената на просителя глоба 30 лева.

Ив. Халачевъ: Такива опростявания да не ставатъ. Правото за опрощаване е право на Князя, слѣдователно ходатайството, което се прави прѣдъ Нар. Събрание е прѣгaziло пѣтя и отишло много на далечъ. Прошението на просителя трѣбва или да се възвърне съ обяснение да го даде чрѣзъ надлѣжний прокуроръ до М-ра на Правосѣдието, който да го прѣдстави на Князя, или пъкъ да се испрати отъ тука на М-ра, защото инакъ Нар. Събрание ще стане сѣдебна инстанция.

Доклад.: Г-да прѣдставители! Азъ мисля, че миналата година сж опростени глоби по 1000—1500 лева на нѣкои хора, които сж били ставали гаранѣи и лицата за които гарантирали избѣгали задъ границата. За това комиссията взе рѣшение да се опрости глобата на просителя, защото инакъ ще му се продаде къщата. Ако г-нъ Халачевъ иска да не се създава съ това прецедентъ, да внесе въ Нар. Събрание прѣдложение по този въпросъ.

М-ръ Грековъ: Азъ ще се съглася съ мнѣнието на г-на Халачева. Нар. Събрание не може да се занимава съ такива въпроси. Нар. Събрание ако сѣдне всички прошения да разглежда и да имъ дава рѣшения, кое да удовлетвори и кое не, спорѣдъ настроението и както прѣдложи комиссията, това е пѣтъ много лошъ. Въобще такива прошения за опрощаване парични глоби не е работа на Нар. Събрание. Тѣзи въпроси се рѣшаватъ отъ закона и има органи, които трѣбва да ги изпълняватъ. Ако нѣкой иска да му се опрости нѣщо, има други пѣтъ. Най-напрѣдъ може ли да знае Нар. Събрание тѣзи работи прави ли сж или криви? Какви органи има на расположението си Нар. Събрание, за да събере точни свѣдѣния за всичката обстановка на въпроса, който иска да разрѣши? Въобще Нар. Събрание, по тѣзи въпроси, трѣбва да вземе за начало, че когато се касае за парични сумми, да не се взема рѣшение, до като не се прѣдставятъ свѣдѣния отъ надлѣжний м-ръ. Защото ако отвориме пѣтъ на тѣзи нѣща, единъ ще се похвали на приятеля си, ималъ та-

кава и такава бѣла, дадохъ прошение на Нар. Събрание и се отървахъ, тогава съ хиляди прошенията ще се подаватъ на годината, които ще се чуди Нар. Събрание, какво да ги прави. На мнѣние сѣмъ прочее, че най-много, което може да направи Нар. Събрание е, комиссията безъ да докладва такива прошения, да ги испраца на надлѣжний м-ръ.

Доклад.: Съгласявамъ се съ г-нъ М-ра, за да се избави Нар. Събрание отъ такива прошения.

Прѣдсѣд.: Моля Нар. Събрание да се произнесе върху направеното отъ г-на М-ра прѣдложение, че щомъ постѣпи нѣкое прошение особно когато се изиска опрощаванieto на глоби или се коснува до материялни въпроси, да се прѣпращатъ на надлѣжний м-ръ и слѣдъ получаванieto съгласието на м-ра, да се докладва въ Нар. Събрание.

М-ръ С. Стамболовъ: Таквизъ прошения които се отнасятъ до опрощаване на глоби, не трѣбва да се докладватъ тукъ, защото глобитѣ може да се опрощаватъ отъ Князя по прѣдставлението на надлѣжний м-ръ. Дадията се опрощаватъ отъ Нар. Събрание, но това е прѣдвидено въ Конституцията. Когато бѣхъ управляющъ М-рството на правосѣдието най-много се занимавахъ съ подписване бумага и доклади до Князя за опрощаване на глоби. Ето защо, за опрощаване глоби, хората трѣбва да отиватъ при М-ра. Вий правите закони, пъкъ правителството ги изпълнява. Като събира по-напрѣдъ свѣдѣния, надлѣжний м-ръ прави прѣдставления за опрощаване глоби.

Прѣдсѣд.: Понеже докладчикътъ отгѣгля това прошение, иде на реда си да се докладва друго прошение.

Доклад.: Прошение отъ Атанасъ Клепановъ отъ гр. Търново. Този поборникъ ималъ 25 лева мѣсечна пенсия, и моли да му се увеличи пенсията, тъй като въ врѣме на войната изгубилъ зрѣнието си и ималъ нужда отъ особенъ човѣкъ да го води. Има и медицинско свидѣтелство, че е изгубилъ зрѣнието си.

Комиссията като има прѣдъ видъ, че този човѣкъ не може да се прѣхранва съ 25 лева, рѣши да му се увеличи пенсията на 40 лева.

Ив. Халачевъ: Това лице нѣма наслѣдници та да се боимъ да му дадемъ повече пенсия. Той има 75 години; дѣйствувалъ е въ врѣме на Раковски. Трѣбва човѣкъ да го води когато ходи. Мисля съ 15 л. нѣма да се съгласи човѣкъ да го води. Ако е съгласно Нар. Събрание, да се отпустнатъ на този човѣкъ 50 лева.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува прѣдложението на комиссията, която прѣдлага да се увеличи пенсията на Атанасъ Клепановъ, отъ 25 на 40 лева. Който не приема това прѣдложение да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение отъ свѣщенническата вдовица Нона П. Георгевица Футекова. Тѣзи вдовица е вземала участие въ Панагюрското възстание; попѣтъ билъ убитъ въ нейно присѣствие. Комиссията изучи този въпросъ отъ нѣкои прѣдставители; тя била майка на известната

поборница учителката Райна. Прѣдъ видъ на това, комиссията рѣши да ѝ се отпусте по мѣсечна пенсия 30 лева.

М-ръ Ст. Стамболовъ: Понеже тѣзи просителка е свѣщенническа вдовица, а тѣкъ има законъ за пенсиониране вдовицитѣ на свѣщенниците, добрѣ е да се прати пропението на г-на М-ра на Вѣнни. Дѣла да се види да ли не ѝ е дадена пенсия и до колко може да ѝ се даде спорѣдъ съществуващия законъ, и ако не е доволна, тогава да се отправи тукъ.

Доклад.: Съгласенъ съмъ съ мнѣнието на г-на Министра.

Прѣсѣд.: Ще се вотира. Който не е съгласенъ да се испрати пропението на просителката на г-на М-ра на Вѣнни. Дѣла, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Понеже дневний редъ е исчерпанъ засѣданието се вдига.

(Закрито въ 12 часа по пладнѣ).

Прѣсѣдатель: П. Славковъ.

Подпрѣсѣдатели: { Д. Петковъ.
Ив. Андоновъ.

Секретари:

{ Ив. Халачевъ.
Зах. Градинаровъ.
Я. Д. Матакиевъ.
Д-ръ Стояновичъ.
Д-ръ Сарж-Ивановъ.
Геор. Пеневъ.
М. Милевъ.
Хр. Лѣнарски.
Ясенъ Руселиевъ.
Якимъ Попповъ.

Секретари:

{ Ив. Бешевлиевъ.
Иовъ Титоровъ.
Ст. Х. Калчевъ.
Кост. Х. Калчевъ.
Ник. Момчовъ.
Ем. Начовъ.
Пенчо Нескиневъ.
П. Зографски.
Д-ръ Т. Гатевъ.

Началникъ на Стенографическото Бюро: Д. Йовевъ.